FİYATI:
(20 Turgut = 200 TL.)
KDV dahil
19 HAZİRAN 1988 PAZAR
SAYI: 824

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

SHP Dökülüyor...

ANAP'ın oyları yüzde yirmilere düştü. Halk Özal ve Bakanlarını meydanlarda yuhalayıp, "Açız" diye bağırıyor. Hükümet yıkıldı yıkılacak. Pekii, bu işi kim yapacak? Bir kongreyi beceremeyen, birbirlerinin gözünü oyup, gammazlamaktan başka iş bilmeyen grupların cirit attığı Sosyal Demokrat Parti mi?

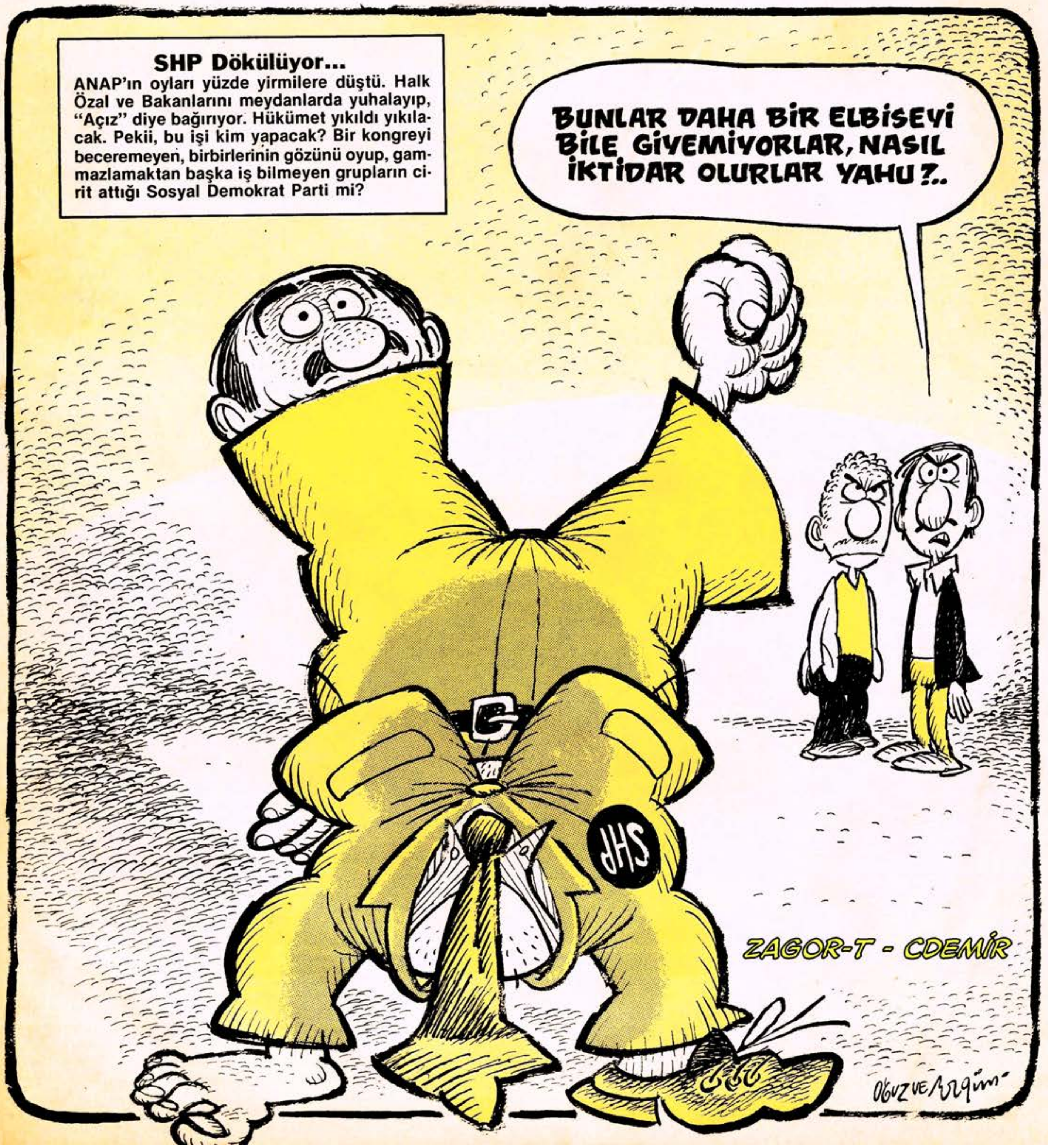

GIRGIR

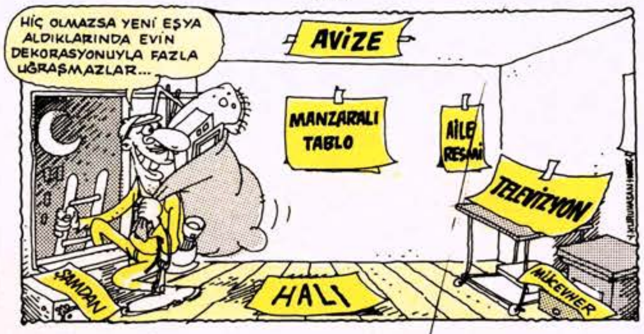

Bizim de bir çift sözümüz var

Yılın Annesi...

Sevgili Gırgırcılar, 32 yaşında, iki kız anası bir ev kadınıyım. Size yaşadığım bir olayı anlatmak istiyorum Artık sevince yabancılaştığımız için anlattığım olayın acılığını yadırgamazsınız sanırım. Yeğenimin geçirdiği bir trafik kazası yüzünden Ege Üniversitesi Hastanesi'nde uzun süre refakatçi olarak kaldım. Orada 6 çocuk anası 36-37 yaşındaki Halide'yi tanıdım. Halide'nin kocası Bergama'da sezonluk işçi. Halide'nin sağ kolunda 8 cm. boyunda 5 cm. çapında bir kütle var. Sağ kolu kesilmezse ömrü 6 ay. Hastahaneye borç harç verilebilen 500 bini, Halide'nin tavuk besleyip, sebze yetiştirerek evine katkısını anlatmak uzun sürer. Halide'yle eşinin arasında 20 yılda tükenmeyen sevgi-saygı ise öykü konusu. Asıl sorun Halide'nin tek kolla evine bakamıyacağı için kolunu kestirmeye razı olmaması. Ben buradaki gazeteye Halide'yi yılın annesi olarak önerdim. Umursamadılar. Siz Gırgırcılar Halide'yi yılın annesi sayar mısınız?

Emine Çillimoğlu-İzmir

1988'in Önsözü

Ne mutlu, bu günlerde "Mutluyum" diyene...

Esin Tezcan

Müşfik Kenter sunar

Van Gogh

Yazan: W.Gordon Smith
Yöneten: Oğuz Aral.
Dekor: Oğuz Aral, Ufuk Ülkümen
Giysi: Gün İrk
Süsleme: Ergün Gündüz
20 Haziran saat 21.30
21-22-23 Haziran günleri saat 18.30'da
AKM Konser Salonu'nda

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Atina ziyaretinde, binlerce polisin çok sıkı güvenlik önlemleri alarak koruduğu Özal, Türkiye'ye döndü...

Holdingler birer, ikişer batıyor, Özal'ın ekonomi politikasına bayılan, her dediğini yapan Ercan Holding ile Halit Narin'de iflas etmek üzereler..

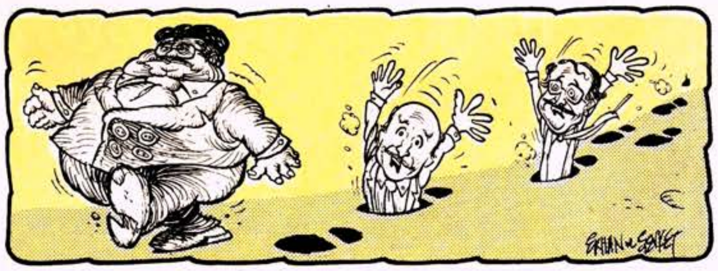

ağzımıza Laflar...

Ne lan
Bu memleketin hali...
Dün gece
Şarap içerken
Kurtarmamış mıydık?.

* * *

Başını kaşıyacak
Vakti yoktu...
Bitlenerek öldü...

* * *

Ha bire borç ödüyoruz
Yeni borçlar alıyoruz...
Borç
Yemenin
Arapçası...

* * *

Fotokopi
Yaşıyoruz...
Günlerimizin
Arasına
Karbon kağıdı
Koyduk...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

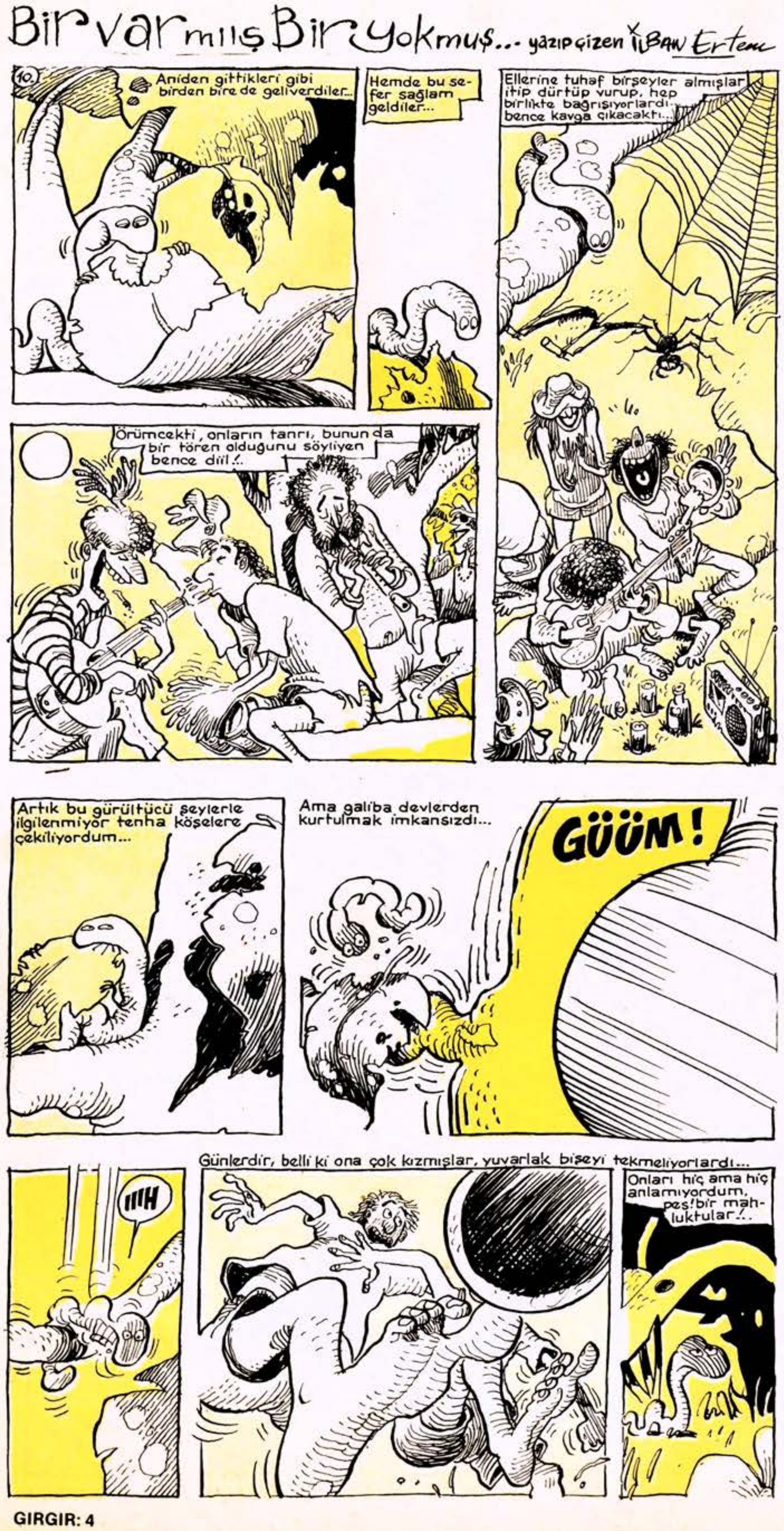

SELAHATTİN ÖZER
(Özel Tip Cezaevi-Bursa)

MEHMET BAŞAK
(Çarşıkapı İskender Boğ. NO:3-İstanbul)

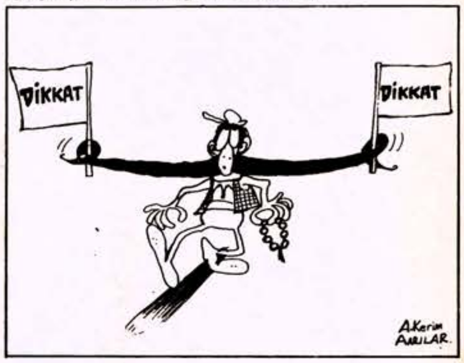

A-KERİM ANLILAR
(Hüssambey Mah. Kırbacı Sok. No:32-A Fatih-İstanbul)

● Dağ taş su olan memleket'te süt fiyatının iki-üç misline su alıp içiyoruz...

HALİL KOÇYİĞİT
(PK.30 42900-ERMENEK)

Duyuru...
Sarıyer Halk Eğitim Merkezi Folklor Şenliği 17-19 Haziran tarihleri arasında Tarihi Rumeli Hisarı Müzesinde ve Ortaköy Kültür Merkezinde...

GIRTLAĞIMIZA KADAR AVRUPA KUPASI'na battık!

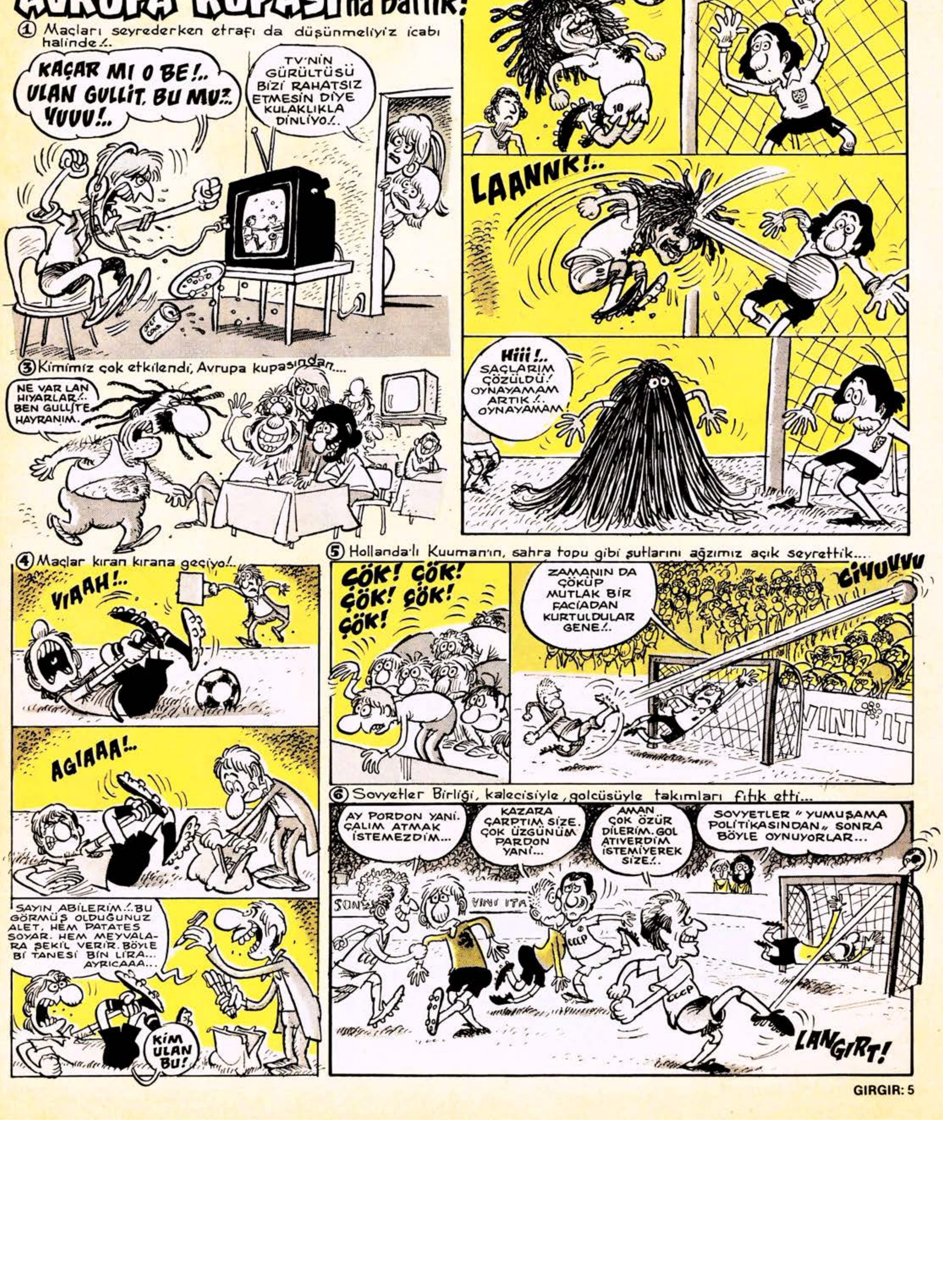

Bir varmış Bir yokmuş... yazıp çizen İlban Ertem

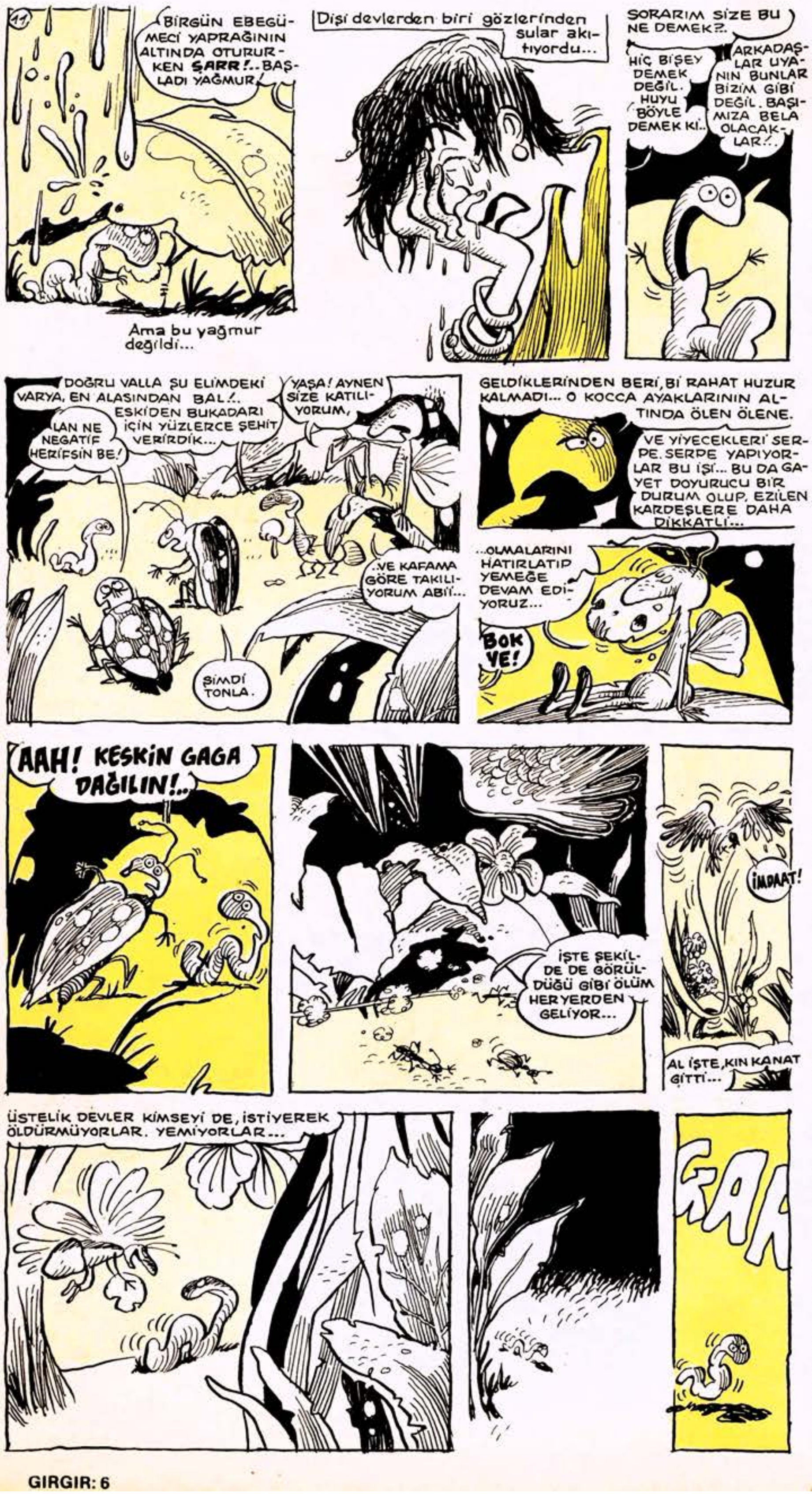

Biraz da savaşalım...

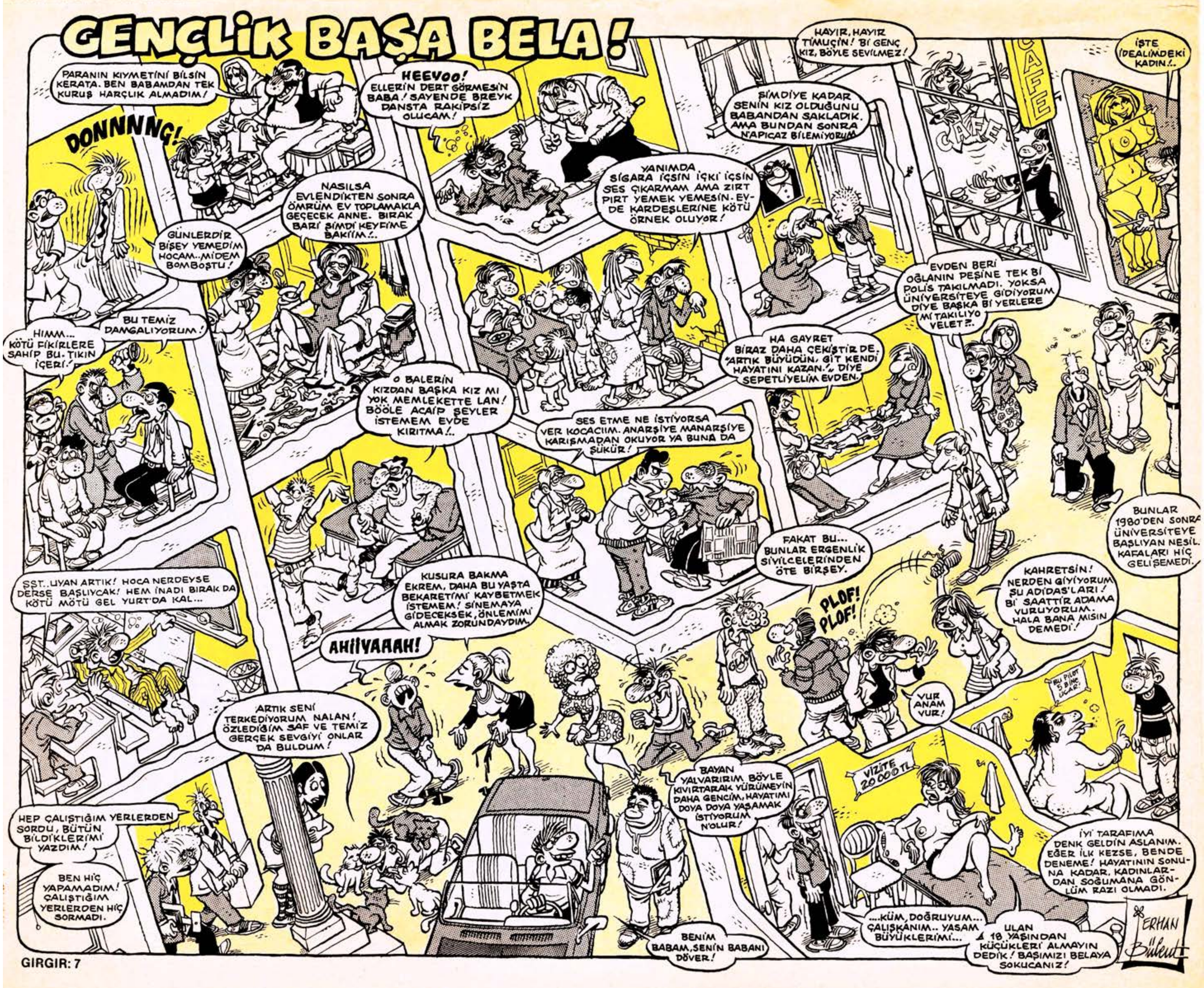
GENÇLİK BAŞA BELA!
PARANIN KIYMETİNİ BİLSİN KERATA. BEN BABAMDAN TEK KURUŞ HARÇLIK ALMADIM!
DONNNNG!
HEEVOO! ELLERİN DERT GÖRMESİN BABA! SAYENDE BREYK DANSTA RAKİPSİZ OLUCAM!
HAYIR, HAYIR TİMUÇİN! Bİ GENÇ KIZ, BÖYLE SEVİLMEZ!
İŞTE İDEALİMDEKİ KADIN!..
CAFE
ŞİMDİYE KADAR SENİN KIZ OLDUĞUNU BABANDAN SAKLADIK. AMA BUNDAN SONRA N'APICAZ BİLEMİYORUM
NASILSA EVLENDİKTEN SONRA ÖMRÜM EV TOPLAMAKLA GEÇECEK ANNE. BIRAK BARİ ŞİMDİ KEYFİME BAKIİM!..
YANIMDA SİGARA İÇSİN İÇKİ İÇSİN SES ÇIKARMAM AMA ZIRT PIRT YEMEK YEMESİN. EVDE KARDEŞLERİNE KÖTÜ ÖRNEK OLUYOR!
GÜNLERDİR BİŞEY YEMEDİM HOCAM.. MİDEM BOMBOŞTU!
BU TEMİZ DAMGALIYORUM!
HIMM... KÖTÜ FİKİRLERE SAHİP BU. TIKIN İÇERİ!
EVDEN BERİ OĞLANIN PEŞİNE TEK Bİ POLİS TAKILMADI. YOKSA ÜNİVERSİTEYE GİDİYORUM DİYE BAŞKA Bİ YERLERE MI TAKILIYO VELET?..
HA GAYRET BİRAZ DAHA ÇEKİŞTİR DE. "ARTIK BÜYÜDÜN. GİT KENDİ HAYATINI KAZAN." DİYE SEPETLİYELİM EVDEN.
O BALERİN KIZDAN BAŞKA KIZ MI YOK MEMLEKETTE LAN! BÖÖLE ACAİP ŞEYLER İSTEMEM EVDE KIRITMA!..
SES ETME NE İSTİYORSA VER KOCACIIM. ANARŞİYE MANARŞİYE KARIŞMADAN OKUYOR YA BUNA DA ŞÜKÜR!
BUNLAR 1980'DEN SONRA ÜNİVERSİTEYE BAŞLIYAN NESİL. KAFALARI HİÇ GELİŞEMEDİ.
FAKAT BU... BUNLAR ERGENLİK SİVİLCELERİNDEN ÖTE BİRŞEY.
KAHRETSİN! NERDEN GİYİYORUM ŞU ADİDAS'LARI! Bİ SAATTİR ADAMA VURUYORUM. HALA BANA MISIN DEMEDİ!
PLOF! PLOF!
SST.. UYAN ARTIK! HOCA NERDEYSE DERSE BAŞLIYCAK! HEM İNADI BIRAK DA KÖTÜ MÖTÜ GEL YURT'DA KAL...
KUSURA BAKMA EKREM. DAHA BU YAŞTA BEKARETİMİ KAYBETMEK İSTEMEM! SİNEMAYA GİDECEKSEK, ÖNLEMİMİ ALMAK ZORUNDAYDIM.
AHIIYAAAH!
VUR ANAM VUR!
ARTIK SENİ TERKEDİYORUM NALAN! ÖZLEDİĞİM SAF VE TEMİZ GERÇEK SEVGİYİ ONLAR DA BULDUM!
BAYAN YALVARIRIM BÖYLE KIVIRTARAK YÜRÜMEYİN DAHA GENCİM. HAYATIMI DOYA DOYA YAŞAMAK İSTİYORUM N'OLUR!
VİZİTE 20.000 TL
İYİ TARAFIMA DENK GELDİN ASLANIM. EĞER İLK KEZSE, BENDE DENEME! HAYATININ SONUNA KADAR, KADINLARDAN SOĞUMANA GÖNLÜM RAZI OLMADI.
HEP ÇALIŞTIĞIM YERLERDEN SORDU, BÜTÜN BİLDİKLERİMİ YAZDIM!
BEN HİÇ YAPAMADIM! ÇALIŞTIĞIM YERLERDEN HİÇ SORMADI.
BENİM BABAM, SENİN BABANI DÖVER!
...KÜM, DOĞRUYUM... ÇALIŞKANIM.. YASAM BÜYÜKLERİMİ...
ULAN 18 YAŞINDAN KÜÇÜKLERİ ALMAYIN DEDİK! BAŞIMIZI BELAYA SOKUCANIZ!
ERHAN Bülent

Haftanın Fakirdikurdusu

Suç Ve Ceza ...

Atilla Atalay

—Herif kırık dolu karneyi getireli neredeyse on gün olacak hâlâ bir icraat yapamadık. Herkes işini bitirdi, çocuğunu döven dövdü... Evinden kaçan kaçtı, intihara teşebbüs eden etti... Bizim çocuk bir miktar içine kapalı şekilde, başına gelecekleri bekliyor.. Naapıcaksak yapalım Suzan. Yoksa bu bekleyiş hepimizi kahredecek...

—Ay dur azcık Zeki... Ters bir şey yaparız yavrumuzun ruh sağlığı örselenir. Gezetelerde psikiyatristler hergün cayır cayır "Yavrunuzun ruh sağlığına dikkat edin, karnesi yüzünden onu hırpalamayın" yazıyor...

—İyi ozaman çocuğu psikiyatriste götürelim, o cezalandırsın...

—Nasıl yani?..

—Canım psikiyatrist çocuğumuzun ruh sağlığına zarar vermiycek bir ceza bulabilir. Örneğin üç hafta süreyle kendisini kedi zannetmesini sağlayabilir. Psikolog diil mi, çocuğu hipnotize eder, **"Sen kedisin, Sen kedisin... Kendini kedi gibi hissediyorsun"** şeklinde telkinlerde bulunur. Sonra çocuğumuz üç hafta süreyle kendisini kedi sanıp köpeklerden korkar. Bir daha da zayıf filan getirmez. Dövmekten daha iyi...

—Olmaz!... Ben oğlumu kedi yaptırtmam. Bence anlamlı bir şekilde protesto edelim, çocuk kendisine kırıldığımızı anlasın. Odasının önüne siyah çelenk bırakabiliriz mesela...

—Yok yaaa.. İstersen odasının önünde protesto amacıyla otomobil lastiği yakalım... Mahalle takımının formasını yırtarız. Elimize de **"Haytalığa son! Karnede zayıf istemiyoruz!"** diye yazılı pankartlar alırız.. Ders çalışmadı diye karnaval düzenliyelim hoyara...

—Olabilir, yanlız lastiği banyoda yakalım, halı tutuşmasın.. Alay etme hunhar herif! Sana kalsa yavrumuzun cezalandırmak için kırbaçlayacaksın...

—O kadar diil ama... En azından bir süre biyere kilitleyebiliriz...

—Örselenir yavrum, ömrü boyunca bizden nefret eder. İllede bir yere kilitleyeceksek ona hissettirmemeliyiz. Müshil içirelim, kendi kendini helaya kilitlesin... O helada müshille cebelleşirken kapının önünde **"Tansel yavrucum, seni kınıyoruz... Çalışmayıp karnene zayıf getirdin!"** şeklinde bağırırız...

—Aslında ona bir kardeş yapsak diyorum. Biraz kıskandırırız... "Beni kardeşimden daha çok sevsinler"diye gaza gelip derslerine çalışır...

—(Küt). Çek elini sıramdan Zeki.Şimdi çocuk yapmanın sırası değil!..

—Eee ama.. Başka çare kalmadı.. Alırım boyacı sandığını atarım önüne, **"Ulan ya adam gibi okursun; ya da çalışır eve ekmek getirirsin"** derim. O kadar!...

—Aşkol Zeki.Kendi ellerimizle yavrumuzu sokağa mı itelicez.. Önüne boyacı sandığı atacağına... Bari bi daktilo filan at... Oturur evinde öykü yazar..

—Boşver o işe kafayı takarsa daha kötü.. Hem parası az... Önüne fritöz atayım patates kızartıp satsın...Bu mahallede bonfritçi yok iyi gider.. Ya da önüne dikiş makinesi atayım, ayağına düşsün... İyileşinceye kadar gidip dilensin...

—Saçmalama Zeki... İlle de çocuğu önüne birşey atmak zorunda diilsin. Acaba yaş gününde hatıra defterine yazdığım sayfayı yırtsam,yeterli bir ceza olur mu?

—Ben de gözlerinin önünde sünnetinde taktığımız saati çekiçle parçalarım.. Beraber çektirdiğimiz fotoğraflardan onla ilgili bölümleri makasla oyup çıkartırız... İhehehe..

—İnsanla alay geçme Zeki! Burda çocuğumuzun istikbali mevzu bahis... Bak aklıma ne geldi.. Çocuk Rahmetli Osman Dedesi'ni pek severdi.. Sen geceleyin Osman Dede kılığına girip çocuğu uyandırsan... **"Beeen Oosman Dedenin rruhuyum... Öbüür dünyaada senin yüzünden azap çekiyoorum... Niyee kareenndee zayıf getirdin? Senin yüzündeen burdaa banaa zebanileer insanlık dışı muamemee.. Pardoon..Muamelelerdee bulunuyorlaar. İşkenceee vaaaar!"** diyiverirsin. Çocuk uyur uyanık seni ruh zanneder. Hem korkar,cezasını bulmuş olur, hem de derslerine daha iyi çalışır.. Zeki! Zeki nereye gittin?... Zeki? Hişt...

—Oh be!... Çaktım çocuun ağzına iki tane geldim. Hepimiz bu azaptan kurtulduk. Kızım sen ne bakıyorsun o psikiyatristlere.. Biraz dayak çocuk için daima iyidir. Alışsın yavrucak... Biraz büyüyünce her an karşısına falakalı, kola şişeli, manyetolu adamlar çıkabilir. Ne zaman nerde değneği yiyeceği belli olmaz... Onların elinden adamı psikiyatrist filan alamaz. Tamam artık, sen de zırlama. Azcık vurdum, etli yerlerine geldi. Acımamıştır, nasıl kıyarım?...

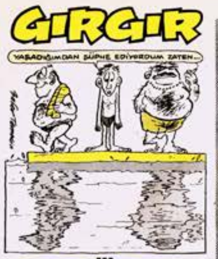

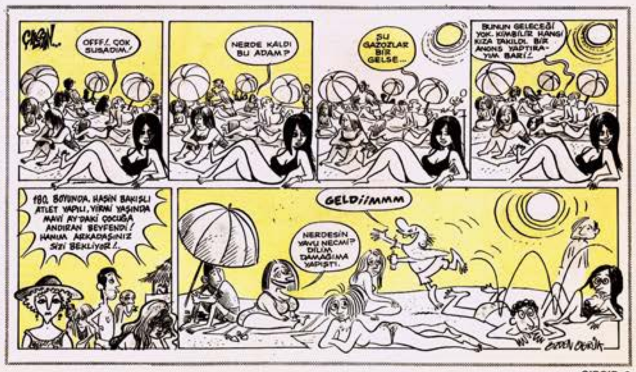

aşık oldum

Zafer Aslantürk

Sınav salonundan çıkıp kantine inecektim, hemen süzülecektim ardından. Sivillerin arasından geçerek çay istemek için büfeye yöneldiğinde 2 otobüs biletim, fotokopisine 1470 lira saydığım ceza hukuku notlarım ve kahrolası sevdamla karşısına dikilecek, kaşla göz arasında-göz kapakları üzerinde, özenle, kendisini sevdiğimi söyleyecektim. Fakat olmadı... Son aşamada, yani şekerleri eritmek amacıyla çay kaşığını büyük bir gayretle bardakta devindirip çevresine aptal aptal bakınırken yanına yaklaşacaağım aşamada, bir arkadaşı geldi neden geldiyse; oturdular, lak lak çene çaldılar...

İlk kez okulun açıldığı gün görmüştüm onu. Ortalık anne ve baba günüydü; koridorlar, anfiler, öğrenci işleri bürosunun önü, 15 gün sonra yarısından çoğu vizelerden vizelere okula uğrayacak olan yüzlerce öğrenciyle doluydu. O, onca insan arasında sarı siyah saçları, çakır mavi gözleri, taze fasulye güzeli yüzüyle dikkatimi çekti. İyi anımsıyorum, yanıma gelip "sınıf ne tarafta?" diye sormuştu. Yanlışlıkla erkekler tuvaletini tarif etmiştim. Bunun üzerine, öç almak için olsa gerek, eliyle beni işaret etmiş ve "bu kimliksiz!.. Bu öğrenci değil!.. İmdat terörist var!.." diye bağırmıştı. Aniden yaklaşık 35 kişi tarafından kuşatılmış, apar topar bir arabaya bindirilmiştim. Kayıt belgemi ve nüfus kağıdımı görünce bırakmışlardı.

Ertesi gün özür dilemişti benden. Barışmış ve arkadaş olmuştuk. Artık sık sık görüşüyor, hemen hergün karşılaşıyorduk. Derslere giriyor, sınavlardan çıkıyor, geziyor, arta kalan zamanda kâh kapılarda kimliklerimizi göstermek şartıyla yemekhane kuyruklarında bekliyor, kâh' yürümeye kalkarken boyunduruğa vurularak üniversitenin simgesi tarihsel büyük kapının önünden Beyazıt Meydanı'nı, Meydan'daki güvercinleri, yemcileri, yoksul boyacıları, çevik kuvvet otobüslerini seyrediyorduk. Zaman, şaşal şişesinde ekmekten pahalıya satılan 2 bardak su gibi akıp gidiyordu. Ona galiba aşık olmuştum. "Galiba" diyorum, kesin konuşmıyayım, çünkü Herkesin de bildiği gibi herşey göreceli Karşıtların birliği ilkesini gözönünde tutarsak nefret ediyor da olabilirim, bilmiyorum... Bildiğim tek şey, geçen hafta bir ders çıkışında talep elastikiyetinin hangi durumlarda söz konusu edilebileceğini sormak için yanıma gelip olanca sıcaklığını ve çekiciliğini beynime akıttıktan sonra kendisini hergün görmeden duramıyor olmam...

Artık görmeden duramıyordum onu; sürekli düşünüyorum. Aklımı başımdan almıştı. Olur olmaz yerde adını sayıklıyordum. Rüyalarımın azımsanamayacak bir bölümünü işgal ediyordu. Her gece aynı rüyayı görüyordum: Kırların ortasında el ele tutuşuyorduk, çılgınlar gibi koşup gözlerimizin içine içine bakıyorduk, saçlarımız rüzgârda savruluyordu. Sonra onun üstünde bir gelinlik, benim üstümde bir takım elbise beliriyordu. Bir yatağın kenarında dize dize, kardeş kardeş oturuyorduk. Gelinliğini çıkarıyorum üzerinden; kendim soyunuyordum; cıscıbıl kalıyorduk; sabah oluyordu... Heyhat sabah oluyordu!.. Sabah oluyordu, uyandırıyorlardı, uyanıyordum, işi tamamlıyamıyorduk!.. Gece, rüyama kısa geliyordu. Rüyam hep aynı yerde kesiliyordu, elim böğrümde kalakalıyordum.

Birşeyler yapmalıdım. Ona gerçeğimizi açıklamalıydım. Ama nasıl?.. Bu "pat" diye olacak birşey değildi. Bunlar için herşeyi en ince ayrıntısına değin planlamalı, en uygun iklimi, en uygun yeri ve zamanı kollamalıydım. Dilimin ucunda önceden hazır bekleteceğim sözcükleri en güzellerinden seçmeliydim. Kendisini sevdiğimi bilmesinde gerek ikimiz açısından olsun, gerek ülkemiz ve giderek dünyamız açısından olsun büyük yarar vardı...

...Bir arkadaşı geldi nerden geldiyse, oturdular, lak lak çene çaldılar... Aradan zaman geçti, arkadaşı gitti, yalnız kaldı. Şimdi tam sırasıydı, vakit geçirmemeliydim. İlkokul çocukları gibi zorla karşılama törenlerine götürülmek te dahil herşeyi göze alarak yanına yürüdüm. Bu arada o da elindeki çay bardağını masaya bırakmış, çıkıyordu. Sanırım sınava girecekti; yürüdü... Peşinden koştum.. Adını seslendim, döndü...

—Konuşmamız mümkün mü az sonra? diye sordum.

—Ne hakkında? dedi.

—Memleket!.. dedim. Sorgulayan gözlerle baktı,

—Peki, dedi usulca...

Sınavdan sonra buluştuk. Herşey tasarladığım gibiydi, atmosferdeki karbondioksit %1 oranını koruyordu, 2 saat öncesine göre 2 saat daha yaşlanmıştık. İşler yolundaydı...

Fakat yine de karşısında titremeden, heyecanlanmadan duramadım. Onca plana ve hazırlığa rağmen şaşırmıştım; söze nerden başlayacağımı bilemeden... Birden aklıma Afganistan geldi!. Afganistan'ı anlattım ona. İşgal birlikleri geri çekiliyordu. İleride ne tür bir hükümetin ülkeyi yöneteceği sorusu zihinlere çakılıydı... Sonra İran-Irak savaşını, dünyanın genel gidişatını konuştum, gidişat iyi değildi... Yavaş yavaş konuya geliyordum, sözü Türkiye'ye getirdim, demokrasiye geçirilme sürecinin çoktan tamamlandığını vurguladım. İşkencenin terane olduğunu hatırlatarak, çözümüne uğraşılan Kıbrıs sorunu yüzünden gerekirşe Yunanistan'ı almak zorunda kalabileceğimizi bildirdim.. Susmadan önce ağzımdan çıkan son sözler şunlardı:

—Seni sevdiğimi belirtmeyi uygun gördüğümü bildirmek istediğimi duyururum...

Sırıttı... Böylesine bir çıkışı beklemiyor olmalıydı... Utanmıştı... Kısa bir sessizlik esti aramızda. Fırsatı kullanıp sordum: Sen?..

Ciddileşti... Bir süre (5 adım) birlikte yürüdük.

—Sen iyi bir arkadaşımsın, dedi. Sınavlarda benden kopyeni esirgemiyorsun... Yemekhanede kaşıkları silmek için defalarca selpak mendil verdiğini unutamam... Uzattığın tuzlukları aklımdadır, ama... Ama sadece o kadar!... Sadece bir arkadaşız... Fazlasını isteme benden...

Hayal kırıklığına uğramıştım. İşaret parmağımı, hemen yanıbaşında duran orta parmağın üstüne koyduğum sağ elimi burnumun dibine uzattım,

—Öyle olsun, küstüm sana!.. diye bağırdım. Konuşmuyoruz, boz!.. Yanından ayrıldım...

BİTTİ

Sarkis Paçacı

HASBİ TEMBELER

Biz bıyıksızlar

Şiyir!..

YILDIRIM AŞKI
İlk görüşte
sırılsıklam
aşık oldum sana
evlendik....
Şimdi çamaşırlarını
yıkamaktan
sırılsıklamım

Yazın görülen hastalıklar ve hastalanacak olanların kesin listesi

Yaz bütün sıcak günleri ve ıssızlıyı ile üstüsümüze bir kağbus veyağ diyerleri kibi çöktü. Fakak bu kabus zevki nelere malolu-yol kimse düşünmedi. Birçok aydın ve toktorlar bu konuyu est geçti. Ben iseyse sıcaktı demeden kilolarca domdurma yiyerek bilimser bir alaştırma yaptım. Yaz geldiyi mevsimler sovuk olmıyan mevsimlerdil. Ve o zaman sıcaklıklar sovukluklara eşkenar paraler olmaktadıl.·çöpe attıyımız kokuşmuş balik cesetleri sebze ve meyme elbiseleri, giyim tişörtleri ve terli terli su içmek çok zararlıdır. Bunlar sivrisinek ve mükrobük acıma yapar. Yaz aylarında meydana gelen hastarıklar şunlaldıl:

Kafakulak: Kulakların kafadan çıkmasına benzer. Birçok şeye bedeldir. Hastanın kullandıyı çatal kaşıklar iyice parlatılmalıdır. Bulaşıcı sayılmaz. Belli de olmaz.

Sarılık: Vücütte birtakım kırmızı lekeler oluşur. Bu lekeler bir piçakla kazındığında altından sarmaşa adını verdiyimiz tıp dilinde iseyse "Kırkpınar" denen bazı lekeler çıkar. İşte bu sarılıktır.

Bu hafta hastalınacak olanlar: İstanbul'dan Asım Demre, Lütfü Ültü, Aydın Semavel ve kardeşleri. Ankara'dan Mazhar Fuat Özkam, Zerrin Özel, Emel Sayım veee Zekii Müleeeen.

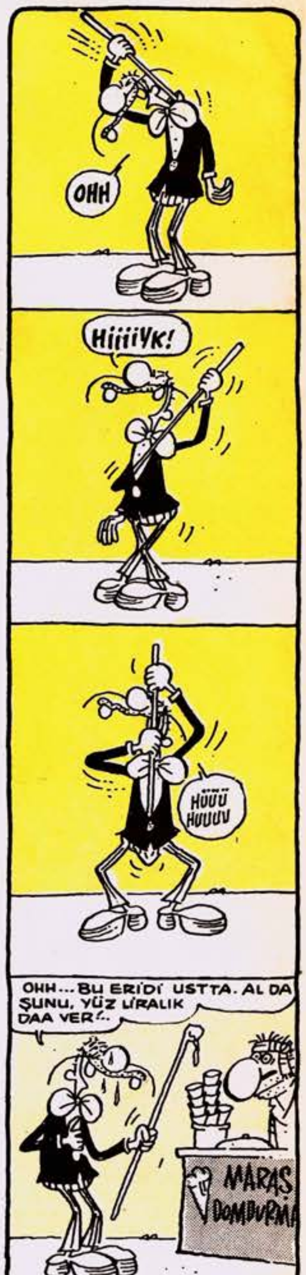

beş KİŞİ
yazıp-çizen: GALİP TEKİN
HARŞT
HIK!
AGH!
HİİAAYH!!
HEHE. HE..HE ÖLMEDİM!
TAHMİNİM DOĞRUYMUŞ.. BİRİ YA DA BİRŞEY BANA YARDIM EDİYOR.. BİR DAHA DENİYCEM...
GÖZÜM ARTIK İYİCE ZAYIFLADI...
YAKINDA HİÇ GÖREMİYECEĞİM!..
ÖLÜMÜN HER TÜRLÜSÜNÜ DENİYCEM!
MINGH... GLOK..LORK NUMUNG!
PÜRFFŞT... PUF... YİNE ÖLMEDİM, BEŞ DAKİKADIR SUYUN ALTINDAYIM HALBUKİ.
BAKIN BANA İNANMIYACAKSINIZ AMA PATRONUMUZ BOĞULMUŞ... ÇİĞERLERİ PATLAMIŞ...
BÜRONUN ORTASINDA İNANILMAZ..
SUDA BOĞULUR GİBİ...
NEE?.. BİZİM CAVİT BOĞULMUŞ MU?..
HIRK Bİ DAK...
BOGK
KIRÇ
HIRF
CITIRT!
ZZOV.
BUNLA DÖRT EDİCEK VE BİTECEK.
HİOVF!
BİR ZAMANLAR BEN DE SİZİN GİBİ NORMAL Bİ İNSANDIM... TA Kİ...
BİRİ ÖLMÜŞSE ŞİMDİYE KADAR ÖLMÜŞTÜR. İPİ KASEYİM ARTIK.
→Arkada...

beş kişi

yazıp-çizen: GALİP TEKİN

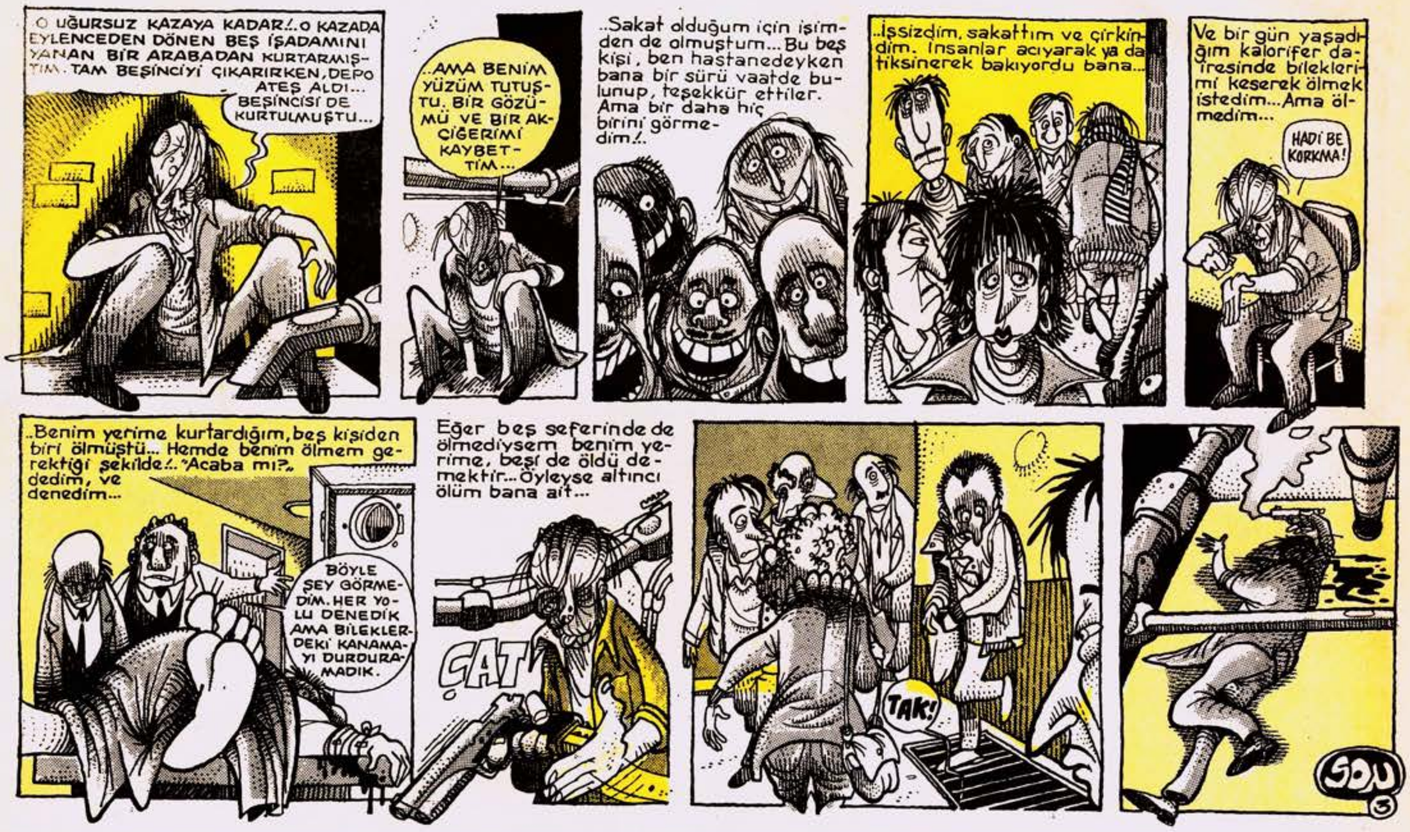

Dünyanın en ileri zekalı gerisi

Parot: ZİHNİ SİNİR

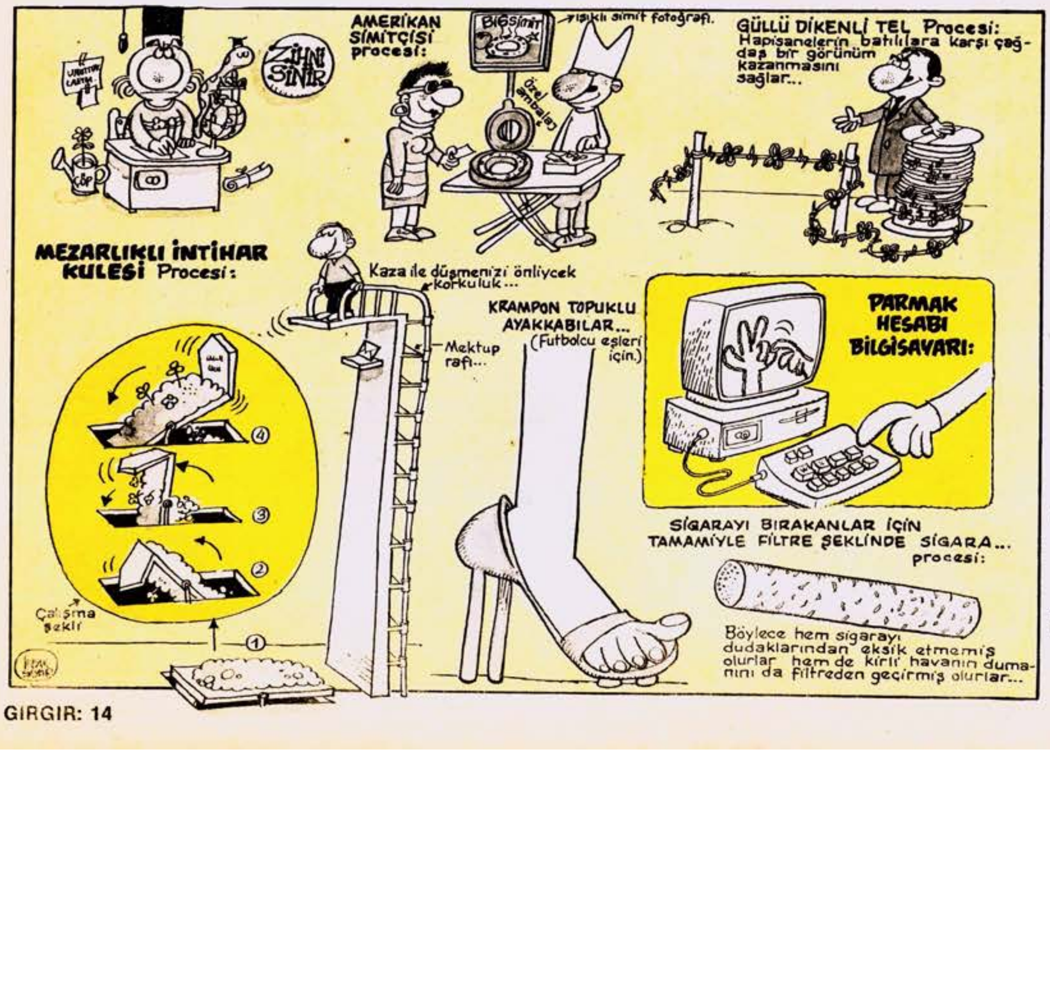

Serhat Gürpınar

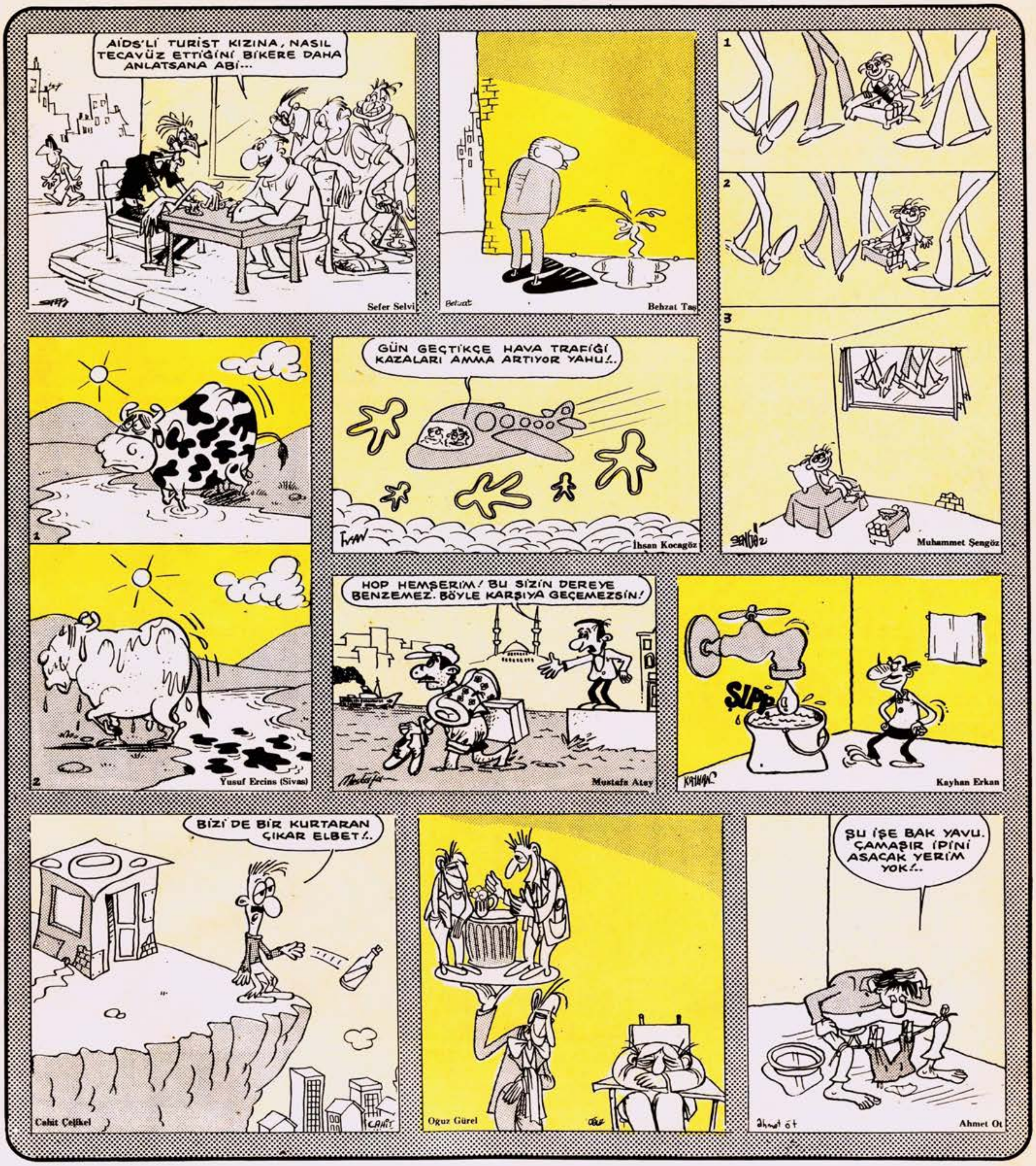

GIRGIR

YIL:16
SAYI:824
19 HAZİRAN 1988 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Genel Müdür: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **MUAMMER BARUTÇU**
Müessese Müdürü: **BERKAN KILIÇ**

Basıldığı yer: İlyay A.Ş. Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 512 00 50

POSTA KOD NO: 34410

KIBRIS: 300 TL. İNGİLTERE:50 p. AMERİKA:1$ HOLLANDA:2 F. FRANSA:7FF. İSVEÇ:6.25 KRON